

горещия климатъ, на екватора, обратно: човѣцитѣ живѣятъ съвсемъ другояче: на открито, въ прости плетени колиби, или по дърветата, хранятъ се съ плодове, месо на диви животни, съ рѣчна риба, ходятъ голи, кожата имъ е черна, а косата кждрава.

Ако хората живѣятъ по високитѣ планини, въ горитѣ, тѣ не ще иматъ широки мѣста за оранъ; тамъ тѣ развѣждатъ повече добитѣкъ; тѣ биватъ скотовѣдци и дърводѣлци.

Ако живѣятъ въ ривнинитѣ, особено по плодороднитѣ лѣжки покрай рѣкитѣ, тѣ обработватъ земята, сѣятъ и добиватъ изобилень плодъ отъ нивитѣ, та биватъ главно земледѣлци.

Земледѣлието, съединено съ скотовѣдството, осигурява най-добре живота на човѣцитѣ. Отъ тия две занятия може да се изкара повече, отколкото човѣкъ има нужда. Артисалото човѣкъ запазва, натрупва го на сигурно мѣсто и добива богатство.

Отъ по-силния трудъ, отъ умното използуване на полученото отъ земята и добитѣка, и отъ *спестеността* се добива богатството.

Когато предвидливиятъ човѣкъ посѣбере имотецъ и богатство, той почва да си прави по-добра кжща, шие си по-добри дрехи, поржчва по-добра покжщнина и т. н. Той се засилва, образова се, става грамотень, напредва и се опитомява.

Отъ това, що казахме, нашиятъ четецъ вече е разбралъ, че хората въ плодороднитѣ полета по-лесно поминуваатъ, забогатяватъ и напредватъ, отколкото въ недостѣпнитѣ диви и урвести планини, дето съобщенията сж много мжчни, а орната земя оскждна.

Именно затуй първитѣ градове и първитѣ държави сж се образували *покрай голѣмитѣ рѣки*,